

fnip-nieuws

Jaargang 20
Nummer 1
Maart 2018

Informatiemagazine voor alle verzamelaars van postzegels
alsook munten - zichtkaarten - poststukken - filatelistische benodigheden

Antwerp
FNIP
30-31 MAART 2018

Postzegelhandel sinds 1993

DE GROOTSTE DETAILHANDEL VAN HET LAND.

Tientallen landen.

100.000-en reeksen,
boekjes,
volledige jaargangen etc.

Beveiligde website
en betaling.

Krachtige database voor
gemakkelijk onderzoekwerk.

Echt online stockbeheer.

Zeer attractieve prijzen.

www.philamundi.eu
DÉ ONLINE POSTZEGELHANDEL

Indien u uw postzegelverzameling wenst te verkopen:

Contacteer Marc Olbrecht

GSM: 0487 647 544

Tel.: 050 611 303

E-mail: mo@philamundi.eu

Periodiek tijdschrift uitgegeven
door de v.z.w. FNIP organisator van
"Nationale en Internationale
postzegelmanifestaties"
Oplage: 3.500 ex.

Jaargang 20 - Nr. 1
MAART 2018

Doel van dit informatiemagazine
is de verzamelaars een actuele
berichtgeving te bezorgen met betrekking
tot de postzegelmarkt

FNIP v.z.w.
Maatschappelijke zetel:
Quellinstraat 49 • 2018 Antwerpen

Secretariaat:
Boekenberglei 181 • 2100 Deurne
T. 0486 96 22 85 • F. 015 24 70 92

Voorzitter
Roger De Cuyper

Ondervoorzitter
Pierre Gillis

Secretaris
Joeri Liekens

Adjunct-secretaris
Franky Vanrapenbusch

Penningmeester
Eric Roosen

FNIP-NIEUWS

Publiciteit
Pierre Gillis

Samenstelling
Joeri Liekens

Verantwoordelijke uitgever
Roger De Cuyper
Quellinstraat 49
2018 Antwerpen

www.fnip.be
e-mail: info@fnip.be

Gerealiseerd met
medewerking van
bephila,

E. Walschaertstraat 1b, 2800 Mechelen

Editoriaal

Beste vrienden verzamelaars,

Wanneer u dit nummer van Fnip-nieuws in uw brievenbus ontvangt weet u dat de voorjaarsbeurs Antwerpfila weer nabij is. Een zeer goed gevulde zaal 2 van Antwerp-Expo (Bouwcentrum) verwacht u om samen, verzamelaars en handelaars, een nieuw filatelistisch jaar in te luiden.

Tientallen handelaars uit binnen- en buitenland, evenals de Luxemburgse, Duitse en natuurlijke Belgische Post zullen present zijn om u toe te laten uw verzamelingen verder uit te breiden en te vervolledigen.

Wij mogen spreken uit ondervinding wanneer wij stellen dat de laatste tijd, alhoewel de algemene trend jammer genoeg achteruit gaat, de "betere" zegels en brieven toch nog altijd zeer goede en zelfs steeds hogere prijzen halen op nationale en internationale veilingen.

Onze boodschap is dan ook om eerder te kijken naar kwaliteit dan naar kwantiteit.

Steeds tot uw dienst en veel plezier op Antwerpfila,

Roger De Cuyper
Voorzitter FNIP

In dit nummer

Editoriaal.....	3
Corneille Heymans.....	5
Jules Bordet.....	9
Sitting Bull.....	11
Zaalplan & standhouderslijst.....	14
Wilhelm Conrad Röntgen en de ontdekking van de röntgenstraling.....	17
Mount Rushmore.....	18
Rik Wouters.....	21
Antwerp Expo bereikbaarheid.....	23
Maurice Maeterlinck.....	25
Nieuwe tarieven binnen- en buitenlandse post.....	26

Adverteerders

Philamundi.....	2
Praga 2018.....	4
Delcampe.....	7
Hollandfila.....	8
Jules Carron.....	13
Vigfila.....	13
Post Philately Luxembourg.....	13
De Postzegel.....	16
Sberatel.....	20
Postex 2018.....	24
Antwerpfila 2018.....	27
DAVO.....	28

Traditional Philately / Postal History / Literature / Open Class / Modern Philately / Revenue Stamps / One Frame Exhibits

PRAGA 2018

WORLD STAMP EXHIBITION

PRAGA®
2018

Specialized World
Stamp Exhibition
Aug 15-18, 2018

Clarion Congress
Hotel Prague

www.clarioncongresshotelprague.com

Postal Museum

www.postovnimuzeum.cz

Mucha Museum

www.mucha.cz

Stamp EXPO
- Olympik Tristar

www.sberatel.info/praga2018

www.praga2018.cz

Celebrating

100th

Anniversary
of
WWI End
1918

Celebrating

100th

Anniversary
of
Czechoslovakia
1918

Celebrating

100th

Anniversary
of
Postal Museum
Prague
1918

Celebrating

100th

Anniversary
of
Czechoslovak
Stamps
1918

Celebrating

25th

Anniversary
of the
Czech Republic
1995

General Partner

 Česká pošta

Official
Auctioneer

 C.G.
Auctions

 Clarion

 POŠTOVNÍ
MUZEUM

 MEZE
STAMP EXHIBITION

 Mucha
MUSEUM

 EUROPRINTY
výroba reklamy ■ offsetový tisk

 PTC
PRAHA

 MARCO POLO

 PRAHA TV
všechny multiplexy zdarma

Corneille Heymans 1892 -1968

De Stempel

Corneille Heymans (1892-1968) kreeg in 1938 de Nobelprijs voor de geneeskunde voor het aantonen van hoe de bloeddruk en het zuurstofgehalte van het bloed door het lichaam gemeten wordt en hoe dit wordt overgedragen naar de hersenen. Heymans richtte een onderzoekscentrum voor farmacologie op aan de Gentse universiteit waar Paul Janssen van Janssen Pharmaceutica zijn opleiding volgde.

Opleiding

Heymans was een zoon van de hoogleraar in de farmacologie en rector van de Universiteit Gent Jan Heymans, stichter van het J. F. Heymans Institute of Pharmacology and Therapeutics. Hij liep school op het Sint-Lievenscollege (Gent), het Sint-Jozefscollege (Turnhout) en het Sint-Barbaracollege (Gent).

Hij ving zijn studie geneeskunde aan in Gent in 1911 en promoveerde in 1920. Hij was er actief lid van het KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond) Gent en zou later ook nog voorzitter van de beheerraad zijn. Ondertussen had hij als infanterist deelgenomen aan de Eerste Wereldoorlog, die hem gedurende vier jaar aan het IJzerfront weerhield en die hij als officier beëindigde.

Na zijn opleiding in Gent ging hij studeren aan het Collège de France, Parijs (Prof. E. Gley), de Université de Lausanne (Prof. M. Arthus), de Universiteit van Wenen (Prof. H. H. Meyer), de University College London (Prof. E. H. Starling) en de Western Reserve Medical School (Prof. C. F. Wiggers). Dit laatste, in 1927, als Advanced Fellow of the Belgian-American Educational Foundation. Hij trouwde in 1921 met de arts Berthe May (specialiste oogheelkunde) en ze kregen vier kinderen. Heymans was geïnteresseerd in schilderkunst en in de (vroegste) geschiedenis van de geneeskunde. Hij was ook een groot jager.

Hoogleraar en onderzoeker

In 1922 werd hij docent farmacodynamie aan de Gentse Rijksuniversiteit, waar hij in 1930 zijn vader opvolgde als hoogleraar in de farmacologie en als hoofd van het Farmacologisch en Therapeutisch Instituut, dat een trefpunt werd voor gerenommeerde onderzoekers, onder wie Paul Janssen.

Het wetenschappelijk onderzoek aan het Heymans Instituut richtte zich voornamelijk op de fysiologie en de farmacologie van de ademhaling, van de bloedcirculatie, van het metabolisme en van talrijke farmacologische vraagstukken. Dit onderzoek leidde tot de ontdekking van de chemoreceptoren binnen de cardio-aortische en carotide sinusgebieden. Het leidde tevens tot bijdragen over de proprioceptieve regulatie van arteriële bloeddruk en hypertensie. Het was vooral de ontdekking van de reflexogenische rol van de cardio-aortische en van de carotiede sinusgebieden in de regeling van de ademhaling, die hem de Nobelprijs 1938 opleverden.

Een andere reeks van onderzoeken door Heymans en zijn medewerkers had betrekking op de fysiologie van de circulatie in de hersenen en op de fysiopathologie van de hoge bloeddruk in de aderen. Het onderzoek betrof ook de studie van de bloedsomloop tijdens fysische oefeningen; de studie van de fysiologie en de farmacologie bij dieren; de studie van het overleven of het heroverleven van verschillende zenuwcentra na stilstand van de bloedcirculatie; de studie van de farmacologie van opwekkende middelen of van het cellulair metabolisme; de studie van de farmacologie van de longen, en menig ander vraagstuk.

Vlaamse Beweging

Heymans was actief in het Katholiek Vlaams Oud-Hoog-studentenverbond en hielp na de Tweede Wereldoorlog de opvolger oprichten, het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudentenverbond (AVOHV, sinds 1960 omgedoopt tot VVA (Verbond der Vlaamse Academics)).

In 1940 werd hij tijdens de bezetting ondervoorzitter van de Vlaamse Cultuurraad, maar nam al in januari 1941 ontslag. In 1941 werd hij voorzitter van de beheerraad van KVHV Gent als opvolger van De Bruyne, en bleef dit tot aan zijn emeritaat als hoogleraar.

Als voorzitter van de medische afdeling van Winterhulp België bemiddelde hij tijdens de Tweede Wereldoorlog bij de Duitse bezetter om dringende geneesmiddelen te verkrijgen. Na de Bevrijding werd hem door de universitaire onderzoekscommissie een blaam opgelegd, omdat hij begin 1941 naar Duitsland was gereisd. De blaam werd in 1948 opgeheven, toen Heymans een brief voorlegde van de Amerikaanse gezondheidsofficier met wie hij in Berlijn had onderhandeld over geneeskundige hulp voor België.

Hij werd medeoprichter en voorzitter van de vereniging Recht en Naasteliefde die zich inzette voor mensen die geleden hadden onder de repressie.

delcampe

De grootste marktplaats voor verzamelaars

Elke dag vinden meer dan
10.000 verzamelaars hun
schatten op Delcampe.

Vind de uwe nu!

www.delcampe.net

HOLLANDFILA I & 2 JUNI 2018

- Wat kunt u verwachten van dit evenement:
- Ca. 100 handelaren filatelie w.o. ook semihandel.
- Veel gratis parkeermogelijkheden.
- Uitstekend restaurant, vele gezellige zitjes.
- Jeugd t/m 17 jaar toegang gratis.
- Dit mag u zeker niet missen !!!!!

Leden gratis
toegang.

SAMENWERKINGSVERBAND

FILATELIE

< Barneveld

Eigen vervoer:

Al: Afrit 16, Voorthuizen/Harselaar
Volg Barneveld-centrum.
400 m. van het station-centrum

LOCATIE: DE VELUWEHAL

Nieuwe Markt 6
3771 CB Barneveld NL
Entree € 3,- p.p./p.d.
1 juni van 10.00 - 17.00 uur
2 juni van 10.00 - 16.00 uur

Informatie: Organisatie V.O.V.V. • Postbus 887, 7301 BC Apeldoorn NL
Tel. (+31)-(0)55-3558600 - (+31)-(0)6-30718411

Website: www.eindejaarsbeurs.nl • e-mail: organisatie@eindejaarsbeurs.nl

Jules Bordet 1870-1961

De Stempel

Jules Bordet (Geneeskunde) - Nobelprijs 1919

Jules Bordet (1870-1961) ken je waarschijnlijk van het metrostation in Brussel en het Jules Bordet Instituut. Hij was de eerste Belg die de Nobelprijs voor geneeskunde won voor zijn werk als immunoloog en micro-bioloog aan het Pasteur Instituut in Parijs. Later richtte hij een gelijkaardig instituut op in Brussel.

Jules Bordet werd geboren op 13 juni 1870 te Soignies.

Vijf jaar later, werd zijn vader, onderwijzer, benoemd in de Midschool van Schaarbeek. De hele familie verhuisde naar Brussel.

Begonnen op de leeftijd van 10 jaar in de Athenée Royal de Bruxelles, dat vandaag zijn naam draagt, Jules Bordet studeerde af op 16 jarige leeftijd en schreef zich in op de Faculteit van Geneeskunde van de U.L.B., waar hij in contact kwam met de laboratoria van Paul Héger en Leo Errera.

Hij slaagde in één jaar tijd in de twee eerste kandidaturen en kwam in 1892 terzelfder tijd als zijn twee jaar oudere broer, zijn diploma van dokter in de geneeskunde op de leeftijd van 22 jaar en dit met de grootste onderscheiding.

Een reisbeurs van de regering liet hem toe naar het laboratorium van Elie Metchnikoff van het Pasteur Instituut in Parijs te gaan in 1894. Deze was een groot zoöloog, die pas de phagocytose ontdekt had - digestie - van bacteriën door witte bloedlichaampjes. Deze ontdekking opende de deur voor de studie van de cellulaire immuniteit.

Louis Pasteur, heel oud, werkte er niet meer op regelmatige wijze maar al zijn medewerkers maakten van het "Instituut" één van de meest illustre instellingen ter wereld van wetenschappelijk onderzoek.

Het verblijf van Jules Bordet in Parijs zal zeven jaar duren.

Terzelfder tijd, op initiatief van het Pasteur Instituut maakte hij een reis naar Zuid Afrika waar de pest de troepen teisterde. Jules Bordet prees de serovaccinatie aan die spoedig tot een uitroeiing van de ziekte leidde. Hij maakte er kennis met Robert Koch, ontdekker van de tuberculose bacil.

In 1899, trouwde Jules Bordet met Marthe Levoz met wie hij drie kinderen zal hebben, twee meisjes en een zoon: Simone trouwde met Maurice Craps, Professor Huidziekten, Marguerite trouwde met Jean Govaerts, Professor Heelkunde en zijn zoon Paul, was geboeid door dezelfde roeping als hijzelf.

Terug in Brussel in 1901, nam Bordet er het beheer van waar en doopte het met toestemming van Mevr. Pasteur, het "Institut Pasteur du Brabant".

Dit instituut zal het enige Pasteur Instituut ter wereld zijn, niet een filiaal zijnde van het moederhuis in Parijs.

Jules Bordet en Octave Gengou (ander bekend Belgisch bacterioloog: 1875-1957) ontdekten in 1906 de bacterie die verantwoordelijk is voor kinkhoest (deze bacterie is genoemd bacil van Bordet-Gengou of nog Bordetella pertussis). Vandaag, is de meerderheid van de kinderen ingeënt tegen kinkhoest.

Door zijn onderzoek op de immuniteit, ontving hij de Nobelprijs van Fysiologie en van Geneeskunde in 1919.

Behalve het beheer van het Pasteur Instituut, was Bordet professor Bacteriologie aan de Université Libre de Bruxelles (van 1907 tot 1935); hij was lid van verschillende Academies en Doctor Honoris Causa van talrijke universiteiten in de wereld en was onder meer genoemd in 1933, tot het Voorzitterschap van de Wetenschappelijke Raad van het Pasteur Instituut te Parijs.

Maar hij interesseerde zich ook voor andere domeinen dan de geneeskunde: hij publiceerde ook een schrift over Astronomie en verschillende politieke werken met betrekking tot het beheer van publieke zaken; hij interesseerde zich eveneens voor de literatuur en besteedde veel tijd aan ontspanning met zijn familie.

Koningin Elisabeth betuigde hem dikwijls haar belangstelling en sympathie.

In 1940, ging Bordet op rust: zijn zoon volgde hem op niet alleen als hoofd van het Pasteur Instituut maar ook op de kansel van professor Bacteriologie van de ULB.

Jules Bordet stierf op 6 april 1961 in zijn negentigste jaar en werd begraven op het kerkhof van Elsene; zijn echtgenote stierf 5 maanden later.

*Koninklijk Atheneum
Jules Bordet Brussel*

Institut Jules Bordet
Jules Bordet Instituut

**BON
GRATIS
INKOM**

**Antwerpfila beurs
30 & 31 MAART 2018!**

Naam

Adres

Email

VRIJDAG 10-17u & ZATERDAG 10-16u

Sitting Bull en de Amerikaanse Indianen

Henri De Man

afb. 1 - Sitting Bull

afb. 2 - Geronimo

Sitting Bull (Sioux, afb. 1) en Geronimo (Apache, afb. 2) bijvoorbeeld, zijn twee namen die elkeen wel herkent als opperhoofden van Amerikaanse Indianen (Native Americans).

Hun echte namen waren onderscheidelijk 'Tatanka Iyotanka' (Bizonstier) en 'Goyaałé' (Hij die geeuwt).

Bij de indiaan- en cow-boy-verhalen uit onze jeugd kwamen die opperhoofden steeds weer regelmatig in actie. Maar het werkelijke wedervaren van de oorspronkelijke bewoners van Amerika, is meer dan alleen die stoere verhalen. Een ganse tragiek gaat gepaard met hun geschiedenis, geschreven met bloed, onrecht en verdrukking.

Nog andere namen zijn begrepen geworden; Little Big Horn bijvoorbeeld (25 juni 1876), waar generaal Custer ten onder ging (voor sommigen een held, volgens anderen een rabiate indianenhater). En Wounded Knee (29 december 1890) waar de Sioux bij een beslissende slag monddood gemaakt werden.

Sitting Bull, die steeds gestreden had om de blanke bezetters alsnog van het land van zijn volk te verdrijven, trok nog een tijdje op met Buffalo Bill's Wild West Show, waarvan hij een populaire attractie was (fig. 3). Hij kon toen nooit vermoeden dat hij tijdens een vuurgevecht bij zijn arrestatie koudweg door het hoofd geschoten werd (15 december 1890).

afb. 3 - Sitting Bull en Buffalo Bill
(naar foto uit 1885)

Afb. 5 - Postzegels
'De Laatste der
Mohikanen' uitgebracht
door de vroegere USSR

afb. 4 - Het klassieke
Amerikaanse Indiaantype

Geronimo van zijn kant gaf zich in september 1886, moe gestreden, uiteindelijk definitief over; er was een troepenmacht van ongeveer 5000 man nodig om 36 indianen te vangen.

Alle Chiricahua-Apaches werden naar Florida gedeporteerd. In 1894 werden ze 'vrijgelaten' en naar Oklahoma gebracht waar Geronimo zijn laatste jaren als boer en verkoper van souvenirs aan toeristen doorbracht. Toen Geronimo 79 jaar oud was, viel hij van zijn paard. Hij lag tot de volgende ochtend in een greppel en stierf een paar dagen later aan een longontsteking (17 februari 1909).

Dit zijn maar een paar waarheidsgetrouwe feiten, maar de strijd tegen de Indianen in zijn geheel vormt heel wat zwarte bladzijden in de geschiedenis van de democratie die de Verenigde Staten hoog in het vaandel dragen. Dat alles werd zowat verdoezeld door romantische lectuur die de harde werkelijkheid omzelden. Een goed voorbeeld daarvan meen ik te vinden in de 'historische' roman van James Fenimore Cooper (15/9/1789-14/9/1851) 'De Laatste der Mohikanen' uit 1826 (afb. 5).

Het boek werd destijds fel bekritiseerd omwille van zijn narratieve onjuistheden, het werd echter heel populair.

Het verhaal speelt zich af in 1757 tijdens de zevenjarige oorlog, in Amerika gekend als 'the French and Indian War', toen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk streden om de Noord-Amerikaanse koloniën. In deze oorlog gingen zowel de Fransen als de Engelsen allianties aan met inheems Amerikaanse stammen, met soms onvoorspelbare en tragische gevolgen (vooral voor de Indianen).

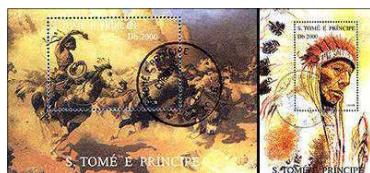
Tot voor kort werd door bijna iedereen van de westerse wetenschap aangenomen dat de eerste Amerikanen over de toen drooggevallen Beringstraat (tussen Siberië en Alaska) vanuit Oost-Azië naar Amerika waren gekomen. Dit zou gebeurd zijn aan het begin van het Holoceen, ongeveer 12.000 jaar geleden. Deze mensen worden als de voorouders van de huidige Indianen en Eskimo's beschouwd. Tegenwoordig is de vraag echter weer helemaal open. Een andere piste is inderdaad dat de eerste

afb. 6 - Christoffel Columbus ontdekt Amerika en zijn Indianen.

ste Amerikanen in bootjes vanuit Azië naar en uiteindelijk langs de westkust van Amerika zouden zijn gevaren. Toen Columbus in 1492 een land ontdekte dat hij aanzag voor India, noemde hij de bewoners Indianen (fig. 6). Men dacht

toen dat zij één groot volk vormden, maar niets was minder waar. Er woonden honderden verschillende volkeren, waarvan sommigen zich gevestigd hadden en andere rondtrokken.

afb. 7 - Twee velletjes uit SÃO TOMÉ and PRÍNCIPE van 1995

Zij pasten hun levenswijze aan de omstandigheden aan en hadden primitieve, maar prachtige culturen. Op zich heel vredelievend, waar alleen uit lijfsbehoud soms werd van afgeweken. Zij groepeerden zich in stammen. Tegenwoordig wordt niet meer van stammen gesproken, maar van inheemse volken. Veel Indiaanse volken spreken liever over zichzelf als natie. Zo willen zij laten zien dat zij net zo veel recht hebben op onafhankelijkheid als de Amerikanen.

Uiteraard is er de afgelopen eeuwen veel veranderd. De vroegere culturen zijn voor een groot gedeelte weggevaagd door ziektes,

afb. 8 - FDC USA 1994

afb. 9 - Maximumkaart USA 1989

geweld en menselijke keuzes. In grote delen van Noord-Amerika is er zelfs bijzonder weinig overgebleven van de oorspronkelijke culturen.

De indianen leden erg onder de veranderingen die de Europeanen teweeg hadden gebracht. Veel mensen stierven en enkele stammen werden compleet uitgeroeid. De blanke kolonisten begonnen in het oosten land te veroveren en breiden zich steeds meer uit, waardoor de indianen naar het westen werden "gedreven". En toen werd er voor de indianen land "gereserveerd" om er te leven en op te verbouwen. Die reservaten werden echter broeihaarden van ellende waar drugs, drank en bittere armoede

afb. 10 - Twee ontvangen covers uit Canada.

dagelijkse realiteit was. De bodemgesteldheid is er een groot probleem vanwege de slechte staat, waardoor indianen onder het bestaansminimum leven en van seizoensarbeid en sociale uitkering moeten overleven. De Indiaanse bevolking neemt nu echter weer wat toe. De regeringen houden er nu pas rekening mee dat de indianen ook volwaardig burgers zijn. Meer dan de helft van de indianen leeft nu buiten de reservaten. (Ze wonen vaak in houten huizen in een doorsnee dorpje.) Tegenwoordig proberen de Indianen de oude en de nieuwe levenswijzen met elkaar te verzoenen en ze houden hun oude godsdienstige plechtigheden, gewoonten en talen in ere.

De laatste jaren hebben de besturen van sommige reservaten gokpaleizen opgezet om daarmee geld te verdienen voor de reservaten. Voor de meeste Indianen zowel in Noord- als Latijns-Amerika blijft het leven echter zwaar en armoedig.

De benaming 'Native American' is sinds de jaren 1960 de 'politiek correcte' term voor de inheemse volkeren en personen in de VS, die populair is geworden bij blanken en inheemse intellectuelen, maar niet in de reservaten waar meestal nog de term 'Indianen' wordt gebruikt.

VIGFILA UW ATM SPECIALIST

Automaatzegels
ALLE LANDEN
Nieuwigheden
Prijslijsten - Abo

Postbus 10029 B-8520 KUURNE (0476 30 12 91)
vigfila@telenet.be - www.vigfila.be

Loten en verzamelingen aan

spotprijzen

Altijd aankoop van ALLE soorten postzegels,
ook bundels en kilowaar!

IMPORT Postzegelgroothandel **EXPORT**

J. CARRON

Tel. en fax: 03 238 18 67

En vente dans
notre e-shop sur
www.postphilately.lu

39€

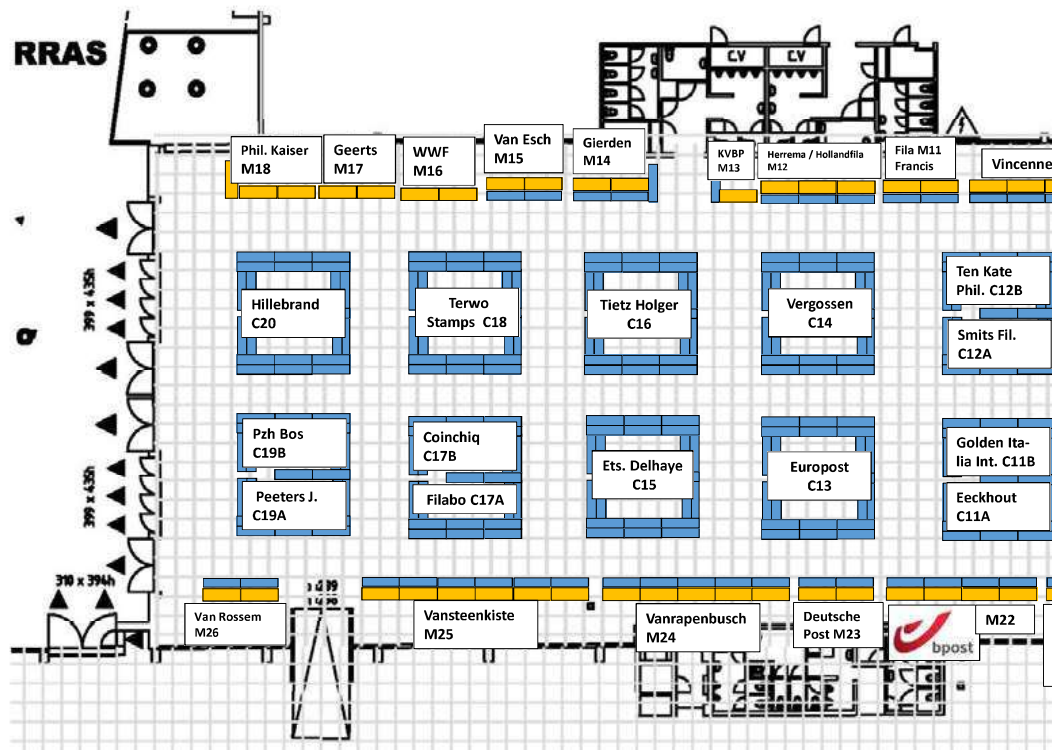
Une collection unique

Les timbres du Grand-Duché de Luxembourg 2017

Dans une farde de présentation soignée, vous trouverez 34 valeurs, 4 blocs philatéliques et une «épreuve en noir» des timbres spéciaux «Noël».

www.postphilately.lu
contact.philately@post.lu

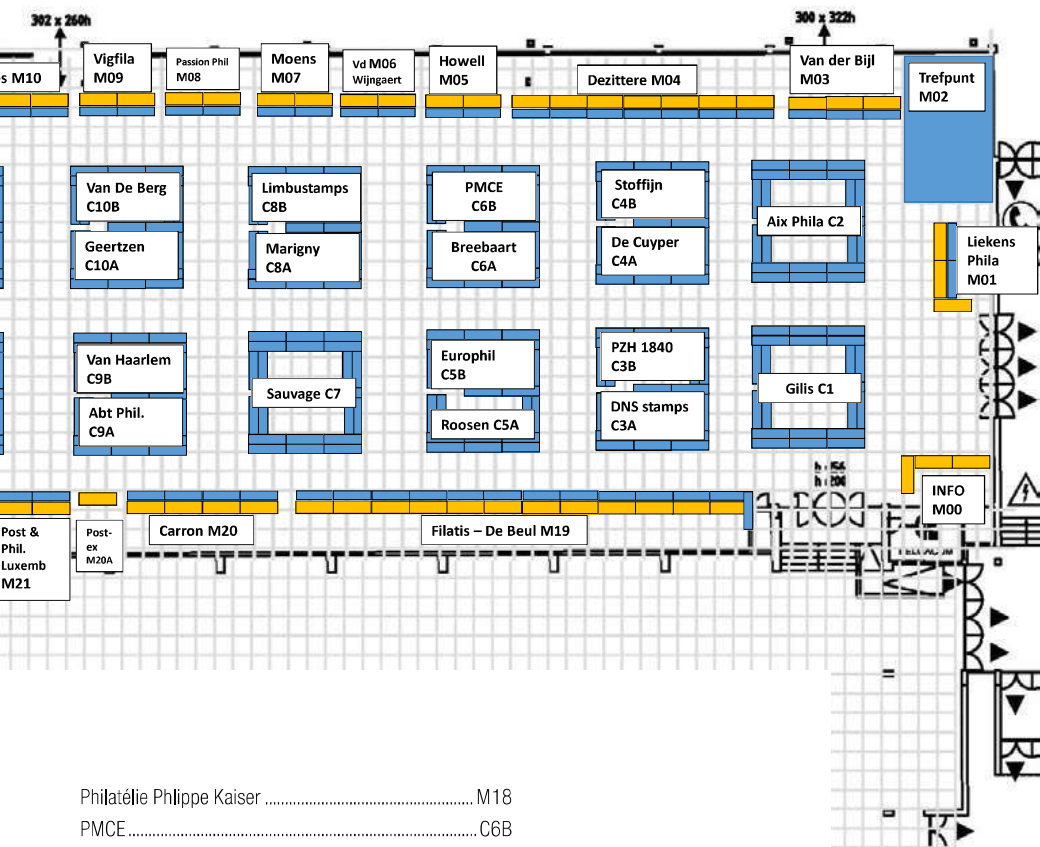

FIRMANAAM

STANDNUMMER

Abt Philatélie.....	C9A
Aix Phila Shop.....	C2
bpost.....	M22
Breebaart.....	C6A
Carron Jules.....	M20
Coinchiq.....	C17B
De Cuyper Roger.....	C4A
Delhaye David.....	C15
De Postzegel - KVBP.....	M20A
Deutsche Post AG.....	M23
Dezittere NV.....	M04
DNS Stamps.....	C3A
Eeckhout Philatélie.....	C11A
Europhil.....	C5B
Europost.....	C13
Fila Francis.....	M11
Filakrant.....	M12

Filatis 2 - De Beul.....	M19
Geerts H.....	M17
Geertzen Filatélie.....	C10A
Gierden Iris.....	M14
Gilis Pierre.....	C1
Golden Italia International.....	C11B
Herrema.....	M12
Hillebrand.....	C20
Howell Holding.....	M05
INFO.....	M00
Liekens Phila.....	M01
Limbustamps.....	C8B
Marigny Philatélie.....	C8A
Moens Guy.....	M07
Passion Philatélique.....	M08
Peeters Jozef.....	C19A
Philabo.....	C17A

Philatélie Philippe Kaiser	M18
PMCE	C6B
Post & Philately Luxembourg.....	M21
Postex	M20A
Pzh Bos	C19B
Pzh Joke Van de Berg.....	C10B
Roosen Eric.....	C5A
Sauvage Claude	C7
Smits Philately	C12A
Ten Kate Philatelie	C12B
Terwo Stamps.....	C18
Tietz Holger.....	C16
Trefpunt.....	M02
Van den Wijngaert Karel	M06
Van Der Bijl W.	M03
Van Esch Peter	M15
Van Haarlem Jan.....	C9B

Van Rossem Dirk	M26
Vanrapenbusch Franky	M24
Vansteenkiste Luc	M25
Vergossen Ruud Filatelie	C14
Vigfila.....	M09
Vincennes Philatelie	M10
Wilco's WWF Stamps.....	M16

K.V.B.P

DE POSTZEGEL

Het grootste filatelistische maandblad in Vlaanderen – Verschijnt 11 x per jaar minstens 48 blz.

- Brengt U op de hoogte van het laatste filatelistische nieuws uit binnen- en buitenland
- Uitgebreide info in verband met nieuwigheden met massa's illustraties
- Besprekingen van filatelistische artikelen in boeken en tijdschriften
- Boeiende artikels over diverse verzamelgebieden, landen en thema's
- Aankondigingen van beurzen, tentoonstellingen, voorverkopen, ...
- Plaatsen van een zoekertje voor en door leden (2x per jaar gratis!)
- En nog zoveel meer...

**Daarom wil
iedere postzegelverzamelaar/filatelist aangesloten zijn bij de K.V.B.P.
U toch ook ?**

Een gratis digitaal proefnummer bekomen, is mogelijk door een simpele mail te sturen naar :
wesley@kvbp.be

Secretariaat :
Guido Lefever, Baarleboslaan 5, 9031 Drongen
Tel. 09/337.06.94 – secretaris@kvbp.be
 www.kvbp.be

Wilhelm Conrad Röntgen en de ontdekking van de röntgenstraling

Marc Robberechts

Tegen het einde van de negentiende eeuw was men reeds vertrouwd met diverse vormen van elektromagnetische straling zoals licht, warmtestraling en radiogolven, maar elementaire deeltjes zoals elektronen, protonen en neutronen (=samenstelling van een atoom) moesten nog ontdekt worden. Er werd op uitgebreide schaal geëxperimenteerd met zogenaamde kathodestraalbuizen. In deze buizen, vaak eenvoudige glazen bollen die lichtledig gezogen waren, bevonden zich twee elektroden. Als er een hoge elektrische spanning werd aangelegd ging er een stroom lopen. Deze kathodestrallen zorgden dus voor geleiding van elektrische stroom in het lichtledige (=vacuüm).

Opleiding

Wilhelm Röntgen werd geboren als enig kind van Friedrich Conrad Röntgen, een textielfabrikant, en de Nederlandse Charlotte Constanze Frowein uit Amsterdam. Op driejarige leeftijd verhuisde hij in 1848 met zijn ouders naar Apeldoorn, waar hij de lagere school volgde. Op school toonde hij geen bijzondere talenten, in

zijn vrije tijd bestudeerde hij wel graag de natuur en bouwmachines.

Omdat hij in de voetsporen van zijn vader wilde treden volgde hij van 1861 tot 1863 on-

derwijs op de Ambachtsschool in Utrecht. Hierbij verbleef hij in het gastgezin van zijn scheikundeleraar Jan Willem Gunning, die hem op het spoor van de natuurwetenschap zette.

Hij werd na een incident van school gestuurd en zodoende had hij geen diploma. Zonder diploma probeerde hij in 1865 tevergeefs toegelaten te worden tot de natuurkundestudie aan de universiteit van Utrecht. Hij werd afgewezen en mocht alleen als toehoorder op de universiteit aanwezig zijn. Röntgen volgde er colleges in geometrie, stereometrie, fysica, zoölogie en botanie (plantkunde).

Voor zijn verder carrière zag Röntgen het niet kunnen afleggen van een universitair examen toch als tekortkoming. Toen hij vernam dat de Eidgenössische Technische Hochschule (ETH) in Zürich geen voorafgaand diploma verlangde, maar toelatingsexamens afnam, ging hij naar Zwitserland. Hij slaagde voor de toelatingsexamens en studeerde werktuigbouwkunde en behaalde met uitstekende cijfers zijn diploma als werkbouwkundig ingeni-

eur in 1868. Daarna volgde hij bij August Kundt eveneens aan de ETH een vervolgopleiding in de natuurkunde. Op 22 juni 1869 promoveerde hij op het proefschrift Studien über Gase.

Hoogleraar

Röntgen besloot om niet terug te keren naar Nederland, hij bleef in Zwitserland en ambieert een academische carrière. Hij werd door Kundt gevraagd om diens assistent te worden. Hij ging met hem mee naar de Universiteit van Würzburg, waar Kundt een hoogleraarschap had aanvaard. Toen Kundt twee jaar later naar de recent opgerichte Universiteit van Straatsburg ging volgde Röntgen hem opnieuw. Hier behaalde hij zijn academische lesbevoegdheid, waarna hij werd benoemd tot privatdocent aan die universiteit.

Röntgen bekleedde verschillende leerstoelen o.a. in Stuttgart, Straatsburg, Würzburg en München. Aan de Universiteit van Würzburg wordt hij hoogleraar benoemd. Zijn aanvankelijke belangstelling lag in het verlengde van zijn proefschriftbetrekking bij de gassen en hun optische eigenschappen maar ook de merkwaardige elektrische eigenschappen van kwarts, elektrodynamica en thermodynamica.

Ontdekking van de Röntgenstralen in 1895

Röntgen werkte met kathodestraalbuizen aan de Universiteit van Würzburg. Op een avond in november 1895 deed hij experimenten waarvoor het laboratorium geheel verduisterd was. Ook de kathodestraalbuis was met papier afgedekt, om geen hinder te hebben van de fluorescentie van de elektroden. Toevallig bevonden zich enige

kristallen bariumplatinacyanide in de buurt van de buis. Röntgen merkte op dat deze oplichtten als hij het toestel inschakelde. Door zichtbaar licht opgewekte fluorescentie was een bekend verschijnsel bij deze kristallen, maar hier moest sprake zijn van straling die zich niet door karton liet tegenhouden. Al snel begon hij te onderzoeken welke materialen de intensiteit konden beïnvloeden en zag hij een afbeelding van de beenderen als hij zijn hand tussen de buis en een scherm met bariumplatinacyanide hield.

Röntgen noemde de nieuwe stralen X-stralen en nog in december 1895 publiceerde hij zijn vondst in een artikel onder de titel 'Über eine neue Art von Strahlen'. In dat artikel de beroemde foto van de hand van zijn vrouw (Anna Bertha Ludwig).

Op 6 januari 1896 meldde een Oostenrijkse krant zijn ontdekking van een nieuw soort straling, dat werd overgenomen door andere Europese en Amerikaanse kranten waardoor de ontdekking bekend werd bij het grote publiek.

Sensationele ontdekking

De ontdekking veroorzaakte een enorme sensatie, voor het eerst was men in staat zonder schade in het menselijk lichaam te kijken. Dat was echter een misrekening want jaren later zal blijken dat deze X stralen zonder de nodige bescherming en voorzorgen zeer gevaarlijk zijn.

De benodigde apparatuur (kathodestraalbuizen en spanningsbronnen) was al wijd verbreid zodat men overal aan het experimenteren sloeg. Binnen een jaar volgden meer dan duizend publicaties. Pas in 1912 kon de ware aard van deze straling, namelijk elektromagnetische golven met een zeer korte golflengte, worden aangetoond.

Nobelprijs

Röntgen ontving voor zijn ontdekking in 1901 de eerste Nobelprijs voor natuurkunde. Hij investeerde het verdiende geld in onderzoek en toepassing. Door enorme inflatie in Duitsland tijdens de Eerste Wereldoorlog ging dit kapitaal grotendeels verloren en hij stierf berooid in 1923 aan kanker.

Belgische postzegels

Nr 1003 radiografie van de longen.

Nr 2004 Embleem vijftiende Internationaal Congres voor Radiologie Nr2613 Wilhelm Conrad Röntgen (1995)

Bron Wikipedia

Mount Rushmore

Henri De Man

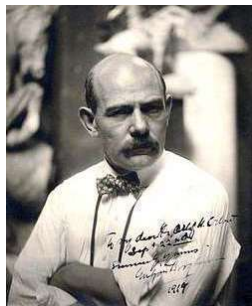
Deze Mount Rushmore postzegel werd in een groen-blauwe kleur uitgebracht in 1952 met een waarde van 3 cent en een oplage van 116.255.000 zegels.

Wie kent niet het enorme monument met de vier reuzenkoppen van Amerikaanse presidenten, uitgehouwen in de rotsen van Mont Rushmore, in de Black Hills van South Dakota.

Dit Amerikaans nationaal monument toont 18 meter hoge, uit graniet gehakte portretten van vier Amerikaanse presidenten: George Washington, Thomas Jefferson, Theodore Roosevelt en Abraham Lincoln. Het monument herdenkt de geboorte, groei en ontwikkeling van de Verenigde Staten. De oppervlakte bedraagt zo'n 5 km².

De vier Amerikaanse presidenten: Washington, Jefferson, Roosevelt en Lincoln.

Gutzon Borglum (1867-1941
ontwerper van het monument)

In 1925 nam de Amerikaanse Staat South Dakota een berucht beeldhouwer, Gutzon Borglum, in de arm om een uniek monument te maken dat toeristen naar de staat moest lokken. Maar het zou nog tot de herfst van 1927 duren vooraleer president Coolidge toestond het project in de federale begroting op te nemen. Zo kon Borglum pas in oktober 1927 aan de slag gaan. En allerhande tegenslagen zouden de werkzaamheden nog vertraging doen oplopen.

Economische crisis, een wereldoorlog en de heetgebakerde beeldhouwer zelf dreigden een stokje te steken voor deze droom. De beproevingen die Borglum zou doorstaan kostten hem 16 jaar om dit nationaal pronkstuk te bouwen. Zo was er ondermeer de depressie van oktober 1929, waardoor de economische bloei in één klap tenietgedaan werd toen de beurs van New York instortte. Bedrijven gingen failliet en miljoenen mensen verloren hun bestaanszekerheid. De geldstroom voor Mount Rushmore droogde op en het project kwam tot stilstand. Tot in 1932 president Herbert Hoover besloot om te investeren in publieke bouwprojecten.

Mount Rushmore kreeg 100.000 dollar toegewezen én de berg werd aangewezen als nationaal park onder de federale regering. Het werk kon worden voortgezet. Een ander probleem was dat Borglum een gat in zijn hand had en slechts na twijfelen verlengde het Congres zijn contract. Hij kreeg zelfs een groter budget. Het werk ging vanaf dan goed vooruit, maar Borglum kreeg herhaaldelijke gezondheidsproblemen, waardoor hij het werk soms volledig in handen moest geven van ondergeschikten, die er bijwijken een boeltje van maakten.

De zegel met de Amerikaanse vlag fier waaierend boven Mt. Rushmore werd ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van het monument, uitgegeven op 29 maart 1991.

Borglum zou op 6 maart 1941 overlijden. Zijn zoon Lincoln nam zich dan voor om het werk van zijn vader voltooien. Op 31 oktober 1941 was het kunstwerk eindelijk af. Het kostte toen in totaal 989.992,32 dollar (13,5 miljoen euro nu). Slechts vijf weken later raakte de VS betrokken bij de Tweede Wereldoorlog, waardoor patriotisme ruim baan kreeg.

Veel Amerikanen gingen de onverzettelijke rots met de vier presidenten zien als een symbool van een sterk, verenigd Amerika. In de loop der decennia is Mount Rushmore in bekendheid nog gegroeid als een symbool van Amerika. Mount Rushmore National Memorial is nu gastheer voor meer dan twee miljoen bezoekers per jaar uit de hele wereld. Ze komen om te genieten van de majestueuze schoonheid van de Black Hills en de granieten portretten te bekijken.

De vier presidenten krijgen elk jaar een facelift. In het najaar vult parkpersoneel de groeven in de gezichten, die op natuurlijke wijze in het graniet ontstaan, met het duurzaam synthetische materiaal kevlar. Dit voorkomt dat er vocht in de sculpturen dringt, dat zou kunnen bevriezen en barsten veroorzaken.

Toch nog een voetnoot bij dit ganse verhaal. Mount Rushmore was geen voor de hand liggende keuze geweest om een nationaal monument te worden. Vijftig jaar voordat in 1925 de eerste stappen tot de bouw van het monument werden gezet, hoorde de berg niet eens bij de VS, want volgens een verdrag uit 1868 zou het gebied 'voor eeuwig' in bezit zijn van de lokale Sioux-indianen. 'Voor eeuwig' bleek echter slechts te duren tot er goud gevonden werd! Kolonisten stroomden toe en al snel zat de plek met het slechtste wat het Wilde Westen te bieden had. Moord, berovingen en prostitutie heersten in de steden.

En de indianen... waren 'quantité négligeable' geworden.

Het monument speelt ook een rol in de film 'North by Northwest' van Alfred Hitchcock (1959), met Cary Grant, Eva Marie Saint en James Mason in de hoofdrollen.

Bron: gebaseerd op een artikel uit 'Historia' nr 212016

SBERATEL

[THE BIGGEST TRADE FAIR FOR COLLECTORS
IN CENTRAL AND EASTERN EUROPE]

7.-8. 9. 2018

PVA EXPO PRAGUE, CZECH REPUBLIC

www.sberatel.info/en

Auction Partner

ANTIUM AURUM

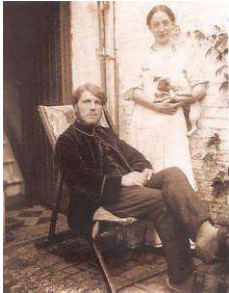

numismatic
auction

May 5th | Hotel FOR SEASONS PRAGUE
October 6th | Hotel BOSCOLO PRAGUE

Rik Wouters (1882 - 1916)

Jozeef Vansteelandt

Rik Wouters zou een romanpersonage kunnen zijn: straatarm kunstenaar, tragische geliefde, jong gestorven genie. In zijn zolderatelier verzon hij met klei, strijklucht en tekenpapier een ongeduldig oeuvre, met het gulle lijf van zijn model Nel in een glansrol. De vrouw van zijn leven was meteen

Wouters' eerste biografe en de beschermengel die zijn nalatenschap met strenge hand zou beheren.

Er zijn drie plaatsen in dit boek: de kunstmetropool Brussel, het dorpse Bosvoorde, waar Wouters de aardse, gouden gloed van de dingen in verf en brons wist te vatten, en Amsterdam. In de rafelrand van de Grote Oorlog zou hij in Nederland - tussen huurflat en ziekenboeg - zijn laatste werken maken: troost en trots voor wie alles te verliezen heeft.

Kunstkriticus Eric Min heeft het definitieve boek over Rik Wouters geschreven. Het is ondenkbaar dat iemand nog meer en andere bronnen bij elkaar krijgt, over de euvels moed beschikt om al die documenten te doorploegen, laat staan er een even boeiend verhaal over te vertellen.

Tragisch kort, bezeten leven

Jarenlang hing in mijn flat een poster voorstellende "De strijster" van Rik Wouters. Het heldere, vriendelijke tafereel hielp mij bij de uitvoering van die huiselijke taak. Ik streek met zicht op Nel, vrouw en muze van Wouters tijdens zijn tragische leven.

Wouters is geen 34 jaar geworden, heeft meer dan zijn deel van armoede, pijn en noodlot gekend, werkte als een bezetene, en liet 200 schilderijen, meer dan 1000 tekeningen en zoals Eric Min het noemt, een "leger van sculpturen" na.

De verklaring van een en ander start in de lastige jeugd van de energieke Wouters. Hij is de zoon van een meubelmaker-houtsculpteur, zijn eerste eigen creativiteit viert hij bot met beitel en schaaf in het atelier van zijn vader, met wie hij tot na zijn huwelijk een erg problematische verhouding heeft.

Nel

De achttienjarige Wouters gaat kunst studeren in Brussel en stort zich in het bohémienleven van de vroege twintigste eeuw. Met zijn gezonde provinciale uitstraling, blond haar, blauwe ogen, blozende wangen, fors figuur en spontane karakter valt hij op tussen zijn artistiekerige soortgenoten.

Hij leert de eigenzinnige, half gedomesticeerde en overtuigend sensuele Hélène "Nel" Duerinckx (1886-1971) kennen. Ze is dan zestien, Franstalig, uit Schaarbeek, en ze wordt zijn passievolle liefde, muze, bondgenoot, suster in crime en enig model. Ze leren Frans en Nederlands van elkaar op het hoofdkussen. Na Riks dood trouwt Nel nog twee keer, ze blijft kinderloos.

Het hartstochtelijk maar ook problematisch verliefde koppel gaat samenwonen, trouwt in 1905, en betreft verschillende povere adressen in Brussel, Mechelen, en uiteindelijk in de armoedige Bezemhoek in Drogenbos, met zicht op het Zoniënwoud. De kleine vertrekken en het minuscule zolderatelier dwingen Wouters tot originele vogelperspectieven en boeiende lichtinvallen, zijn neo-impressionistisch-luministisch handelsmerk.

Broeierig Brussel

zelfportret Rik Wouters

De strijd voor erkenning is bikkelhard. Maar Wouters leeft in een boeiende tijd. De pointillisten en James Ensor hebben hun revolutionaire werk gedaan, tientallen nieuwe kunstenaars staan klaar om te beeldenstormen. Het is de tijd van Les XX en La Libre Esthétique, Lenin zwervt doorheen Brussel.

Eric Min schetst weergaloos het bruisende Brusselse leven, Na genoeg alle Belgische en een pak Franse kunstenaars die toen iets betekenden passeren de revue en krijgen een geloofwaardig portret. De dagelijkse armoede, de knagende honger, de kou, en tegelijk de levensvreugde halen virtuos de bladzijden.

Al snel krijgt Wouters gezondheidsproblemen, een verontrustende hoofdpijn plaagt hem. Vermoedelijk liep hij die op door te

lang in enge ruimtes te werken met terpentijn, goedkope chemicaliën en giftige verfverdunders. De arme artiest kan zich geen kwaliteit veroorloven.

WOI

Net als het beter gaat met Wouters, die zijn eerste grote tentoonstellingen met doenbare verkoop krijgt, en ook met de relatie tussen Rik en Nel, breekt de Eerste Wereldoorlog los. Wouters moet onder de wapens. Hij neemt deel aan een paar burleske en hopeloze veldslagen, deserteert tijdelijk maar niemand heeft het gemerkt, zo chaotisch gaat er het in het Belgische leger aan toe. Opnieuw chapeau voor Eric Min die visueel sterk de ellende van de oorlog oproept. De verschrikkelijke tafereelen spelen zich overigens erg ver van de loopgraven in de Westhoek af.

Het pelotons Belgische soldaten komen in Nederland terecht, en worden daar gehuisvest in Zeist in een concentratiekamp van tochtige barakken, zonder enig comfort. Voor Rik is het moeilijkste dat zijn artistieke temperament geen uitweg vindt, en dat hij Nel maar sporadisch ziet. Frederik Van Eeden komt hem bezoeken, Cyriel Buysse neemt contact op.

Rik wordt opnieuw erg ziek. Uiteindelijk blijkt dat een voordeel want hij kan nu in de humanere omgeving van een ziekenhuis en in een Amsterdams appartement van de familie Nicolaas Beets verblijven.

Ziek en blind

Wouters heeft tumoren in zijn kaakholte, die bijna niet te behandelen blijken. Het is cynisch dat op dat moment zijn werk een definitieve doorbraak kent, met tentoonstellingen in de grote Nederlandse steden, in Edinburgh, Glasgow, Birmingham, Liverpool, Parijs, Madrid, Venetië. Vreemd genoeg blijft er weinig werk in de buurlanden hangen.

Eric Min evoceert Wouters laatste dagen in 1916 als een noodlotstragedie. Verdoving heeft geen vat op de patiënt, hij doorstaat de volle pijn van het kerven en snijden in zijn hoofd, het weghalen van een oog en van een deel van zijn gehemelte, de behandeling met radium. Uit het ziekenhuis sleept hij zich naar zijn expositie, waar hij uitgeput neerzigt.

Het zotte geweld, 1912 (Openlucht-museum voor beeldhouwkunst Middelheim) ook bekend als De Dwaze Maagd.

Absoluut dieptepunt: Wouters verliest ook het zicht in zijn goede oog en krijgt zijn penseel niet meer juist op het karton. Eric Min zet het aangrijpend, ontroerend, emotioneel en toch beheerst op papier.

Parallel aan het beklijvende levensverhaal volgt Min de artistieke evolutie van Wouters, die altijd zichzelf blijft, een authentiek anti-snobistisch natuurtalent, een eerlijke kunstenaar, die totaal vernieuwend omgaat met licht en compositie, die zijn eigen impressionistisch constructivistisch fauvisme uitvindt. Hij is ook een perfectionist: drie jaar werkt hij aan zijn Zotte Geweld, het uitbundige bronzen beeld van Nel, dat u verwelkomt in het Middelheim-beeldenpark.

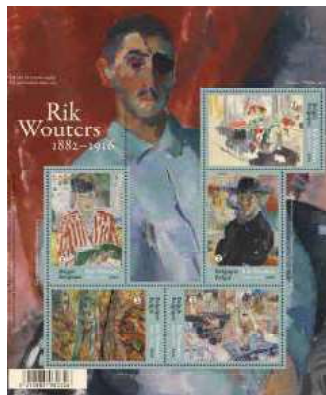
Ook de filatelie heeft zijn steentje bijgedragen. Op 10-06-1955 bracht men twee zegels uit "De Dolle maagd in het park Middelheim te Antwerpen"

Rik Wouters - Het zotte geweld

Op een winteravond woonde Rik Wouters in de Muntscouwburg te Brussel, samen met zijn vrouw Nel, een balletvoorstelling bij. Danseres was de grote Amerikaanse ballerina Isadora Duncan, 'Tisadorable' zoals Parijse kunstenaars haar noemden, Rodin, Bourdelle, Dunoyer de Segonzac, om er enkele van te vermelden, lieten zich door haar begeistern. Haar geïnspireerde vrije expressies, haar magische persoonlijkheid in de beroemde Skythendans, hadden ook Wouters getroffen. Thuisgekomen in Bosvoorde ging hij dadelijk aan het werk. De idee om een dansende figuur te creëren waar hij sinds meerdere jaren mee rondgelopen had, zou nu een vaste vorm krijgen

Op 06-08-1966 verscheen een zegel "50ste verjaardag van het overlijden van de vlaamse schilder en beeldhouwer Rik Wouters" (1882 - 1916)

Op 22-08-2016 brengt Bpost een blaadje uit met 5 zegels (werken van Rik Wouters).

'Onze' Rik op Nederlandse postzegel 2013

ANTWERP EXPO Bereikbaarheid

MET DE TREIN

U rijdt tot Antwerpen Centraal Station. Daarna neemt u tram 2 (Merksem-Hoboken) of tram 6 (richting Olympiade), die voor de ingang van Antwerp Expo stopt.

MET DE BUS

- Bus 17 : Centraal station-Wilrijk-UZA
- Bus 22 : Groenplaats-Valaar-UZA
- Bus 38 : Schijnpoort-Berchem-Antwerpen Zuid

MET DE TRAM

- Tram 2 : Merksem-Hoboken
- Tram 6 : Luchtbal-Olympiade

MET DE AUTO

- **VANUIT BRUSSEL**
via de E19: afrit 5a 'Antwerpen-Centrum' – richting Singel-Zuid volgen – aan de tweede verkeerslichten sla je linksaf de Jan Van Rijswijcklaan in.
- **VANUIT GENT**
via de E17: neem afrit 5 'Wilrijk/Berchem' op de ring.
- **VANUIT BREDA, HASSELT OF TURNHOUT**
volg de ring richting Brussel, neem afrit 5 'Wilrijk' – volg de pijl Antwerp Expo.

Postzegelshow

POSTEX® 2018

Apeldoorn

19
20
21 oktober

THEMA
Postex® 2018

OLYMPISCHE SPELEN

Nieuwe
Lokatie
in 2018

GRATIS POSTZEGEL
voor elke betalende bezoeker

Omnisport
De Voorwaarts 55
7321 MA Apeldoorn

bereikbaar met:

- Trein (station de Maten)
- Auto (A50 afrit 24)
- Ruime parkeergelegenheid

open:

vrijdag 10.00 - 17.00 uur
zaterdag 10.00 - 17.00 uur
zondag 11.00 - 16.00 uur

Gratis Catalogus
Gratis Verrassingstas
Gratis Taxaties

www.postex.nl

[www.facebook.com/
postexapeldoorn](https://www.facebook.com/postexapeldoorn)

[www.twitter.com/
postexapeldoorn](https://www.twitter.com/postexapeldoorn)

ruim 50 handelaars
(ook uit buitenland)

Jeugdafdeling

Tentoonstelling

Informatie

Rolstoel vriendelijk

Goede zaalverlichting

POSTEX®
2018

KORTINGS-
BON

€ 1,00
op de entree-
prijs

(niet in combinatie met
andere acties)

Maurice Maeterlinck (1862-1949)

De Stempel

Maurice Polydore Marie Bernard graaf Maeterlinck (Gent, 29 augustus 1862 - Nice, 6 mei 1949) was een Belgisch dichter, toneelauteur, essayist en vertaler. Hij schreef zijn werk in het Frans en ontving in 1911 de Nobelprijs voor de Literatuur.

Carrière

Maeterlinck werd opgevoed in een gegoede familie en genoot zijn onderwijs in het Sint Barbaracollege (Jezuïeten) te Gent. Hoewel hij aan de Gentse universiteit rechten studeerde en doceerde in 1885, was hij de advocatuur niet erg genegen en tijdens een verblijf in Parijs kreeg hij de smaak te pakken van literatuur. Daar hij in een Franstalig milieu opgroeide, schreef hij ook in die taal, maar dat wil niet zeggen dat hij geen Nederlands kende of het Nederlands ongenegen was. Zo pleitte hij als jonge advocaat in het Nederlands, wat toen nog uitzonderlijk was. Een van zijn vrienden was Cyriel Buysse, met wie hij regelmatig Gents praatte. En Marnix Gijsen vertelde dat Maeterlinck Frans met een Gents accent sprak.

In 1889 werd zijn toneeldebuut *La Princesse Maleine* geprezen door Octave Mirbeau, die recensies schreef voor *Le Figaro*, en zijn faam was meteen gemaakt. Voornamelijk door de impact van dit werk werd hij in 1911 bekroond met de Nobelprijs voor de literatuur, maar daar hij een broertje dood had aan ceremonieën, meldde hij zich ziek en liet hij zijn Nobelprijdsdiploma ophalen door ambassadeur Charles Wauters. Om deze gebeurtenis te herdenken ging een eeuw later - in september 2011 - het Gentse Maeterlinckjaar van start met allerlei manifestaties om de enige Belg aan wie ooit de hoogste literaire onderscheiding te beurt viel, te eren.

Voorlopig de enige Belgische Nobelprijswinnaar voor de literatuur (1911). Maurice Maeterlinck (1862-1949) groeide op in een welgestelde Franstalige bourgeoisfamilie in Gent en schreef dus in het Frans. Hij schreef poëzie en toneel stukken en raakte al snel populair in binnen- en buitenland. Zijn bekendste werk is 'De blauwe vogel' uit 1908.

In 1895 ontmoette hij de extravagante operazangeres Georgette Leblanc, die gedurende vele jaren een onmiskenbare invloed op het gedachtegoed en de stijl van Maeterlinck had. Hun relatie duurde 23 jaar. Zij was ook de reden dat hij zich in 1897 in Parijs vestigde.

Georgette Leblanc

Na de Eerste Wereldoorlog brak Maeterlinck met zijn vrouw Georgette en trouwde hij met de dertig jaar jongere Renée Dahon. Vanaf de jaren twintig ebde de bewondering voor de schrijver Maeterlinck stilaan weg. Hoogtepunten van inspiratie en poëtische inventiviteit, zoals die bij het begin van zijn carrière waren en die hem een terechte roem hadden bezorgd, werden schaars.

Zijn literaire productie bestond in hoofdzaak nog uit essaybundels, waarin hij zijn lezers in een onderhoudend, maar niet echt wetenschappelijk of filosofisch discours zijn beschouwingen over een veelheid van onderwerpen serveerde. Tussen 1933 en 1945 kwam hij elk jaar met een publicatie, een regelmaat die sommige critici eerder door financiële dan door artistiek-literaire motieven ingegeven zagen. Maeterlinck bleef namelijk een bestseller, een onmisbare meevaller voor

de steeds onwaarschijnlijker train de vie, die het echtpaar Maeterlinck Dahon erop nahield.

In 1920 werd Maeterlinck verkozen tot lid van de pas opgerichte Académie royale de langue et de littérature françaises de Belgique. Om zijn boek *La vie des termites*, een beschrijving van het 'maatschappelijk' leven van de termiet, waarin een parallel kon worden getrokken met de communistische maatschappij, werd hij beschuldigd van het plagieren van de Zuid-Afrikaanse schrijver Eugène Marais. Deze kwestie is nog niet sluitend opgelost.

In 1932 werd hij door koning Albert I tot graaf benoemd. In 1962 werd in de Peperstraat een gedenksteen geplaatst aan zijn geboortehuis.

bpost past vanaf 1 maart 2018 haar tarieven voor binnen- en buitenlandse post aan

Bij de aankoop van 10 zegels of meer zal de prijs voor een postzegel vanaf 1 maart 2018 voor een genormaliseerde zending binnen België 0,84 € bedragen (momenteel 0,74 €). Voor dezelfde postzegel per stuk, betaalt een klant vanaf 1 maart 0,87 € (momenteel 0,79 €).

De prijs voor een genormaliseerde zending binnen Europa bedraagt momenteel 1,13 € en verhoogt naar 1,30 €, bij een minimum aankoop van 5 zegels, en 1,36 € (momenteel 1,23 €) indien de postzegels per stuk worden gekocht.

Voor zendingen buiten Europa (Rest vd Wereld) zal het internationaal tarief vanaf 5 postzegels 1,52 € (momenteel 1,35 €) en per stuk 1,58 € (momenteel 1,45 €) bedragen.

In het totaal zal de tariefverhoging voor alle producten van de binnenlandse post voor 2018 gemiddeld ongeveer 4,7% bedragen stelt bpost. Deze prijsverhoging houdt rekening, zoals voorzien in de wet, met de inflatie en de jaarlijkse volumedaling van de briefwisseling en laat bpost toe om elke dag een kwalitatieve en betaalbare universele dienstverlening te garanderen overal in België.

De jaarlijkse impact op het huishoudelijk budget voor postdiensten blijft bovendien zeer beperkt. Deze wordt geschat op ongeveer 1,60 € jaarlijks per huishouden.

Bpost situeert zich met de nieuwe tarieven in de middengroep van de Europese postoperatoren en onder de gemiddelde prijs van een binnenlandse postzegel binnen de EU (= 0,91 €).

De grootste internationale postzegel- en muntenbeurs van België.

vrijdag 30 & zaterdag 31 maart 2018
vrijdag 5 & zaterdag 6 oktober 2018

antwerp expo

Jan van Rijswijcklaan 191
B-2020 Antwerpen

Wat heeft Antwerpfila te bieden:

- Grootste postzegel- en muntenbeurs van België (3000+ m²).
- Makkelijk bereikbaar, dichtbij historisch stadscentrum Antwerpen.
- Expo-Cafetaria met ruim aanbod.
- Klassiek & modern.
- Variëteiten & curiositeiten.
- Thema- en partijverzamelingen.
- brieven & postkaarten.
- Schattingen & Expertise.
- Materiaal, catalogi & toebehoren.

www.antwerpfila.be - info@antwerpfila.be - tel.: +32(0)486 96 22 85 - fax: +32 15 24 70 92

DAVO

BELGIE	2017	PRIJS
Supplement basis voor de zegels, blaadjes, velletjes/boekjes met verschillende postzegels van 2017 (bladen 294, B198 t/m B210 en infoblad)	1a	In LUXE (met klemstroken) : € 48,10 In STANDAARD-LUXE : € 29,90
Supplement Zegels uit blokken en boekjes voor de losse zegels uit blaadjes/boekjes met verschillende postzegels van 2017 (bladen 294a t/m 294g)	1b	In LUXE (met klemstroken) : € 23,30 In STANDAARD-LUXE : € 14,20
Supplement Postzegelboekjes voor de complete postzegelboekjes met (meerdere) identieke postzegels van 2017 (bladen C36e en C36f)	1c	In LUXE (met klemstroken) : € 7,55
Supplement Velletjes Voor de complete 'gelegenheidsvelletjes' € met(meerdere) identieke postzegels van 2017 (bladen 2017-V1 t.e.m. 2017-3)	1d	In LUXE (met klemstroken) : € 10,70 In STANDAARD-LUXE : € 6,80
Supplement Buzin 1 blad voor de postzegels Vogels en De Hoge Venen type Buzin 2017	2	In LUXE (met klemstroken) : € 4,60
Supplement Niet aangenomen ontwerpen Voor de "niet aangenomen ontwerpen" 2017 (blad NA29)	6	In LUXE (met klemstroken) : € 4,40

Prijzen onder voorbehoud en geldig tot en met 31/3/2018

Supplementen verkrijgbaar bij uw Davo/Lindner leverancier
Davo/Lindner/Safe/Yvert&Tellier/... invoerder voor België

N.V. DEZITTERE (D.Z.T.)

Heuvelstraat 106/2, 3390 Tielt-Winge

Tel. 016/77.26.73 Fax. 016/46.10.95 dzt@dezittere.be

Philac (D.Z.T.)

Zuidstraat 48, 1000 Brussel Tel. 02/512.03.93 philacdzt@skynet.be

Ostend Philatelie (D.Z.T.)

St. Petrus- en Paulusplein 19, 8400 Oostende 059/70.46.14 ostendphil@dezittere.be

Dezittere Hasselt

Galerij "De Ware Vrienden" bus 24, Maastrichterstraat 1 (Markt)

3500 Hasselt Tel. 011/22.58.10 hasseltphil@dezittere.be

WIJ KOPEN ALLE POSTZEGELS

Diederik Dezittere

Keulestraat 20, 3390 Tielt-Winge

016/63.34.58 of diederik@dezittere.be

Of contacteer onze vestigingen in Hasselt of Oostende